

Хто Після Макрона? Найтривожніші Вибори 2027 Року

Головна Публікації [Хто після Макрона? Найтривожніші вибори 2027 року](#)

Хто Після Макрона? Найтривожніші Вибори 2027 Року

📅 26.08.2026 🌐 412

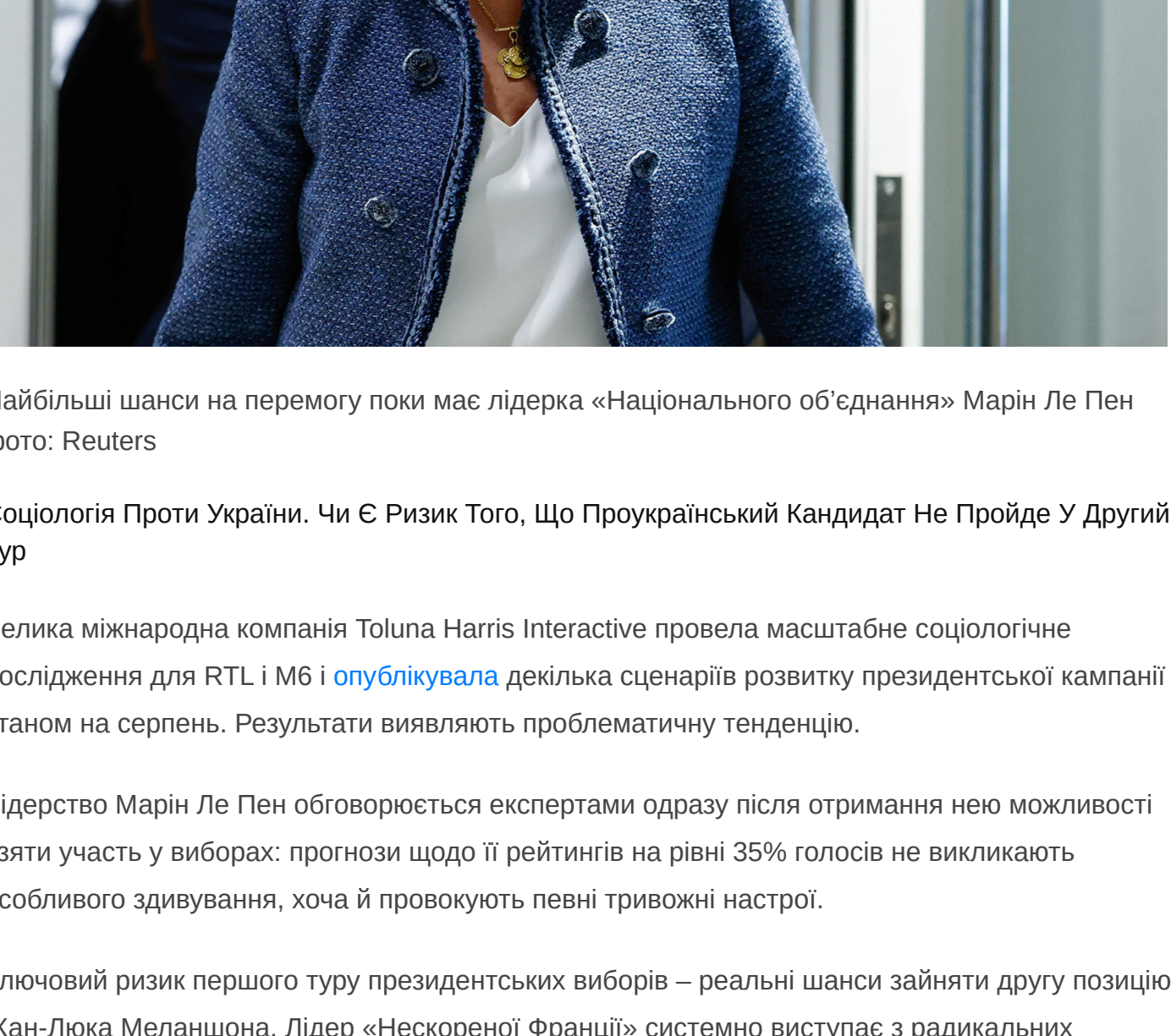
Президентські вибори у Франції навесні 2027 року носимуть фундаментальне значення для українських інтересів. Друга кандидія Еммануєля Макрона поступово добігає кінця і балотуватись на новий термін він не матиме змоги.

Безумовно, перемогло його ді викликали ефект «стратегічної невизначеності» не тільки у Кремлі, але й у Києві, а політичні декларації інколи перевищували практичні дії. Проте, в цілому – французький лідер займав послідовну позицію в питанні політичної і військової допомоги Україні, запропонував рід конструктивних дипломатичних ініціатив – як «коаліція рушучих», сприяв питанням налагодження контактів з Дональдом Трампом, поки сам не потрапив у турбулентність дипломатії американської адміністрації. До того ж особиста комунікація на рівні президентів відбувалась у позитивному ключі і Франція успішно виконує роль стратегічного партнера.

По-друге, лопи складу внутрішню політичну і економічну ситуацію франція залишається русійською силою в політиці підтримки України порук з Німеччиною і Британією. Для України небезпечним сценарієм виступатиме втрата союзницьких відносин бодай з однією частиною цього стратегічного геополітичного триумвіката.

По-третє, поки соціологічні опитування не дають достатньо оптимізму, а першість за шансами на перемогу займає лідер «Національного об'єднання» Марін Ле Пен, яка не демонструє особливих проукраїнських намірів у своїй попередній декларації. Якщо бвати до уваги, що ключове місце у французькій владній ієрархії займає саме президент – ситуація може ставати ще більш невизначеною з непередбачуваними наслідками.

Однак, усе по черзі.

Найбільші шанси на перемогу поки має лідера «Національного об'єднання» Марін Ле Пен
 фото: Reuters

Соціологія Проти України. Чи Є Ризик Того, Що Проукраїнський Кандидат Не Пройде У Другий Тур

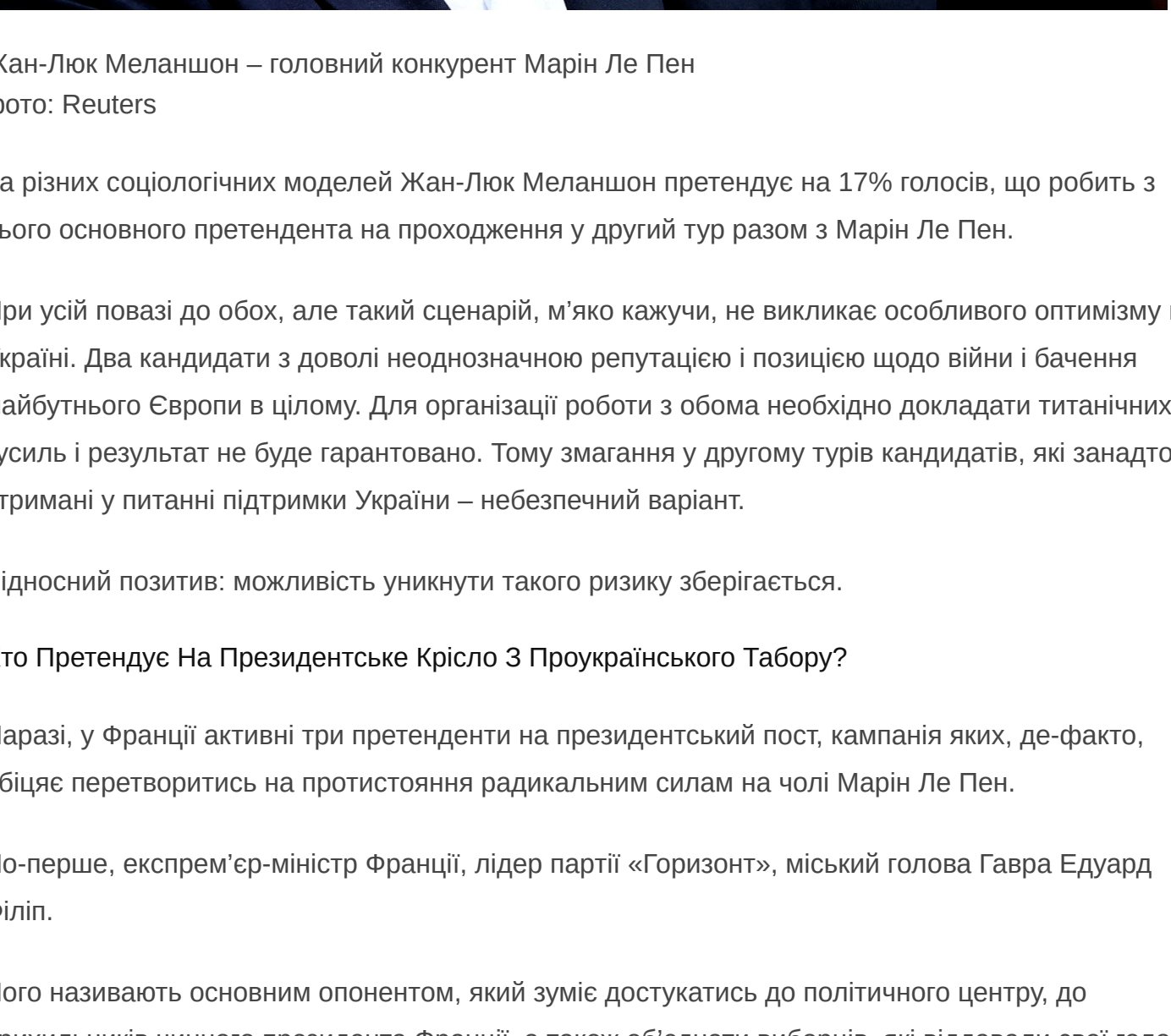
Велика міжнародна компанія Toluna Digital Interactive провела масштабне соціологічне дослідження для RTL i M6 і [опублікувала](#) детальні сценарії розвитку президентської кампанії станом на серпень. Результати виявляють проблематичну тенденцію.

Лідерство Марін Ле Пен обговорюється експертами одразу після отримання нею можливості взяти участь у виборах: прогнози щодо її рейтингів на рівні 35% голосів не викликають особливого здивування, хоча й промовляють певні тривожні сигнали.

Ключовий ризик першого туру президентських виборів – реальні шанси зайняти другу позицію у Жан-Люка Меланшона. Лідер «Нескореної Франції» системно виступав з радикальних популістських позицій лівого спрямування. Хоча він публічно засуджував російське військове вторгнення в Україну, але неодноразово вдавався до висловлювань на кшталт «колективний захід на чолі США провокував російську параною».

Жан-Люк Меланшон не демонстрував послідовної прихильності до військово-технічної підтримки України. В його декларації можна побачити різну динаміку емоційної політичної свідомості від заперечення постачання військового обладнання до визнання прав України на захист, але з «червоними лініями» – щоб не втягувати Францію в війну.

Політик засуджував досторонню безпекову угоду з Україною та активно спекулював на електораті, що не підтримує особливу активну французьку позицію у стримуванні російської загрози.

Жан-Люк Меланшон – головний конкурент Марін Ле Пен
 фото: Reuters

За різних соціологічних моделей Жан-Люк Меланшон претендує на 17% голосів, що робить з нього основного претендента на проходження у другий тур разом з Марін Ле Пен.

При усяй дпаді до обох, але такий сценарій, м'яко кажучи, не викликає особливого оптимізму в Україні. Два кандидати з доволі неоднозначною репутацією і позицією щодо війни і бачення майбутнього Європи в цілому. Для організації роботи з обома необхідно докласти титанічних зусиль і результат не буде гарантовано. Тому замігання у другому турі кандидатів, які заздалегу стримані у питанні підтримки України – небезпечний ризик.

Відносний позитив: можливість уникнути такого ризику зберігається.

Хто Претендує На Президентське Крісло З Проукраїнського Табору?

Наразі, у Франції активні три претенденти на президентський пост, кампанія яких, де-факто, обіцяє перегорітись на протистояння радикальним силам на чолі Марін Ле Пен.

По-перше, експрем'єр-міністр Франції, лідер партії «Горизонт», міський голова Гавра Едвард Філіп.

Його називають основним опонентом, який зуміє достулятися до політичного центру, до прихильників чинного президента Франції, а також об'єднати виборців, які віддавали свої голоси за представників табору лівих сил на останніх парламентських виборах.

Експлава уряду Франції, міський голова Гавра Едвард Філіп – ключовий опонент правих кандидатів
 фото: Reuters

Едварду Філіпу формують образ державного управління і технократа, який має досвід керівництва урядом, успішний кейс в органах місцевого самоуправління та високий рівень підтримки ділової спільноти.

По-друге, депутат Європарламенту, лідер політсили лівоцентричних орієнтирів «Публічний простір» Рафаель Глюксман. Він даволі зосередив політична постать і відзначається найбільш проукраїнською позицією серед усіх претендентів. Політик дав чітке розуміння того, що Україна – це форпост першої ліній оборони Європи, тому створення «червоних ліній» щодо підтримки українських потреб і тиску на російського агресора – не характерний для Рафаєля Глюксмана підхід.

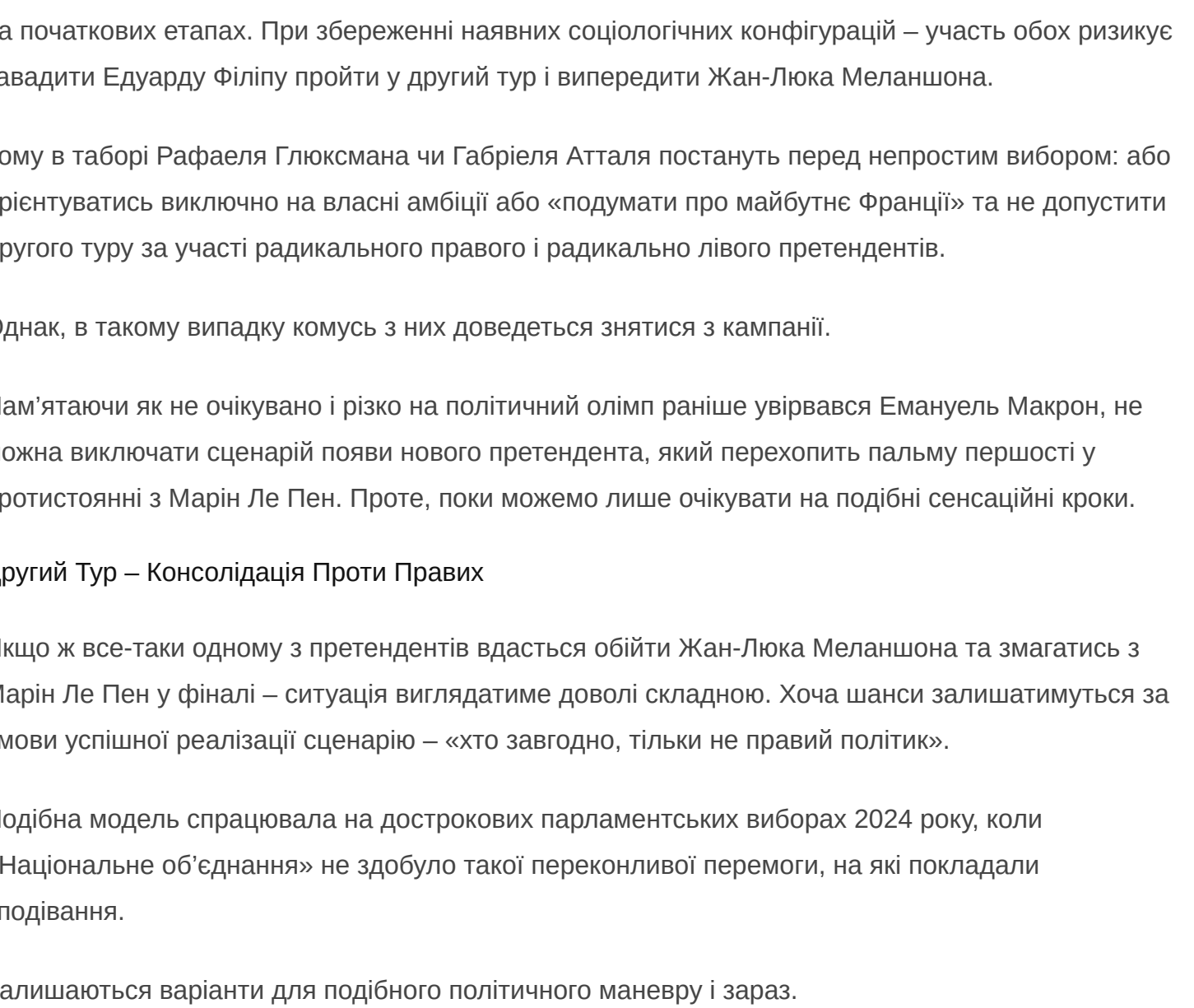

Депутат Європарламенту, лідер «Публічного простору» Рафаель Глюксман – найбільш проукраїнський з потенційних кандидатів
 фото: facebook.com/raphaelglucksmann

Ймовірно одна з ключових технологічних проблем політика – він користується підтримкою в інтелектуальних елітах, але йому буде важко заручитись підтримкою ширших мас різного виду діяльності та поглядів.

По-третє, генеральний секретар партії «Ренесанс», експрем'єр-міністр Габрієль Атталь, який, де-юре, мав би достатні як потенційний наступник Еммануєля Макрона, але, де-факто, між обома політиками була доволі складна історія взаємодій, яка супроводжувалась левими конфліктами.

Габрієль Атталь демонструє чітку послідовну позицію щодо України. Водночас останнім часом він намагався згазувати і з умовними правочернським електоратом, обіачаючи у собі здатність конеркувати за вказаний соціологічний сегмент з Марін Ле Пен.

Експрем'єр-міністр Габрієль Атталь (зліва) мав би виступати як наступник Макрона, але...
 фото: Reuters

Доволі неоднозначною реакцію викликало інтерв'ю Габрієля Атталі французькому виданню Le Journal du Dimanche (JDD).

Цей медіаресурс відверто виступав з антиукраїнськими поглядами і вільно надає майданик для експертів і журналістів, яких заведено визначати як «агентів російського впливу». Варто лише відзначити, що для цього медіа нещодавно давала інтерв'ю сумнозвісна Юлія Мендель, розвиваючи типові пропагандистські штампи і проросійські конспірології наративи.

Не виключено, що Габрієль Атталь намагатиметься «всидити на двох політичних стільцях»: одночасно зберігаючи проукраїнський курс, але намагаючись повернути на свій бік правий консервативний електорат, щоб ніяк збільшити власні шанси.

JDD разом з іншими відомими аналізи і телевізійними ресурсами оцінює до медіаметрії Вестана Болорє – великого бізнесмена з консервативними поглядами, якого часто помилкали в ідеологічних симпатіях до Марін Ле Пен. З огляду на величезну аудиторію підконтрольного ресурсам місцевого французького опікара, отримання його майданчику – важливий компонент політичного успіху. Ймовірно Габрієль Атталь мислить подібними категоріями.

Серед цих трьох політиків найбільше шанси на прохід у другий тур саме у Едварда Філіпа, який перебував або на другому рівні з Жан-Люк Меланшоном або на незначній дистанції від нього в 1-2% (залежно від варіацій кампанії).

Рафаель Глюксман і Габрієль Атталь відстоють і за різними оцінками мають змогу претендувати на результат в діапазоні 10%. Проте, саме їх участь може набути вирішального значення для першого туру.

Чому? Для спрощення розуміння ситуації: прихильники Рафаєля Глюксмана чи Габрієля Аттала швидше підуть голосувати за Едварда Філіпа, ніж за Марін Ле Пен чи Жан-Люка Меланшона.

Ця особливість стане важливою не тільки на фіналі кампанії, але й має потенціал вплинути вже на початкових етапах. При збереженні наявних соціологічних конфігурацій – участь обох ризиків завдати Едварду Філіпу пройти у другий тур і випередити Жан-Люка Меланшона.

Тому в таборі Рафаєля Глюксмана чи Габрієля Аттала постають перед непростим вибором: або органіуватись виключно на власні амбіції або «подумати про майбутнє Франції» та не допустити другого туру за участі радикального правого і радикально лівого претендентів.

Однак, в такому випадку комуся з них доведеться знітяться з кампанії.

Пам'ятаючи як не очікувано і різко на політичний олімп раніше увірвався Еммануєль Макрон, не можна виключати сценарій появи нового претендента, який перехопить пальму першості у протистоянні з Марін Ле Пен. Проте, поки можемо лише очікувати на подібні сенсаційні кроки.

Другий Тур – Консолідація Проти Правих

Якщо ж все-таки одному з претендентів вдасться обійти Жан-Люка Меланшона та зм'ягатись з Марін Ле Пен у фіналі – ситуація виглядатиме доволі складною. Хоча шанси залучитимуться за умови успішної реалізації сценарію – «хто заведемо, тільки не правий політик».

Подібна модель спрацювала на дострокових парламентських виборах 2024 року, коли «Національне об'єднання» не здобуло такої необхідної перемоги, на як покладали сподівання.

Залишаються варіанти для подібного політичного маневру і зараз.

По-перше, якщо брати за основу модель, де у другий тур підійде Едвард Філіп, він має значний потенціал в мобілізації голосів. Першочергово тих, які підтримують його, лише щоб не перемогла Марін Ле Пен.

По-друге, буде диено, якщо раптом виборці радикального лівого Жан-Люка Меланшона раптом підуть голосувати за Марін Ле Пен. З більшою ймовірністю, більшість з них швидше проігнорує наступний тур.

По-третє, Марін Ле Пен доведеться боротись як за умовних виборців Еммануєля Макрона, представників поміркованого центру і правочернського центру, так і захопити той електорат, який розчарувався у владі і шукає для себе прийнятну альтернативу. В іншому випадку, потенціал мобілізації додаткових голосів у другому турі виглядатиме обмеженим для політиків.

Якою Буде Політика Наступного Президента Франції Щодо України

Якщо позиції Едварда Філіпа видасться більш прогнозованою і наблизькою до курсу Еммануєля Макрона, то Марін Ле Пен має більш підстав для роздумів чи перемиєвань. Особливо з урахуванням того, що вона – фаворит.

Для об'єктивності – Марін Ле Пен вже давно не той проросійський політик, який не засуджував окупацію Кримського півострова і демонстрував щіверту лояльність до розвитку франко-російських відносин.

Амбіції статі політиком національного масштабу спонукали діяти помірковано і не обікнекуватиме себе проросійським чи маргінальним електоральним полем. Це відносний позитив і відкриває певне «вікно можливостей» для України у майбутньому.

Станом на тепер позиції Ле Пен як кандидати доволі стримані, а поведінку деструктивна, якщо оцінювати її виключно через призму українських інтересів.

Так, вона засуджує російське вторгнення, але виступав проти безумовного нарощення військової допомоги Україні під приводом протидії ескаляції. Виключає опцію з відірванням французьких міновиробів на українську територію, що ставить під сумнів її реальні наміри продовжувати ініціативу «коаліції рушучих».

Хоча між миротворців і без того доволі абстрактна, але у цьому випадку показовим видається її політичне позионування: підтримка України допускається, але в чітких рамках і «червоних лініях». Політичнина виступав за переговори, не вбачаючи передумов для російської стратегічної поразки. Такий стриманий підхід – це не те, що хотіли б чоти в Україні в умовах продовження війни за власне виквиання і терористичних обстрілів населення.

Проте, чи виступатиме Марін Ле Пен повною мірою з подібних позицій, коли зіткнеться з об'єктивною реальністю і стане президентом? Коли вона отримає повний доступ до інформації та імплементуватиме реальні дії і підходи російської сторони, чи зможе повний обсяг загроз та ультимативних амбіцій Кремля, який географічно не обмежується Україною і загрожуює партнерам по НАТО?

Знаємо багато умовних факторів для формування цілісного прогнозу.

Цікаве і об'єктивне бачення Марін Ле Пен щодо політики на рівні ЄС і НАТО в цілому. Наразі, «Національне об'єднання» входить до правлі Франції у Європарламенті «Патріоти за Європу», де разом з ними такі партії як «Відес» Віктора Орбана, АНО Андрея Бабіша, «Ліган Маттео Сальвіні та «Конфедерация» Кшиштофа Босака.

Останній навіть реалізував у червні важливу ініціативу з організації візиту у Польщу соратника Марін Ле Пен – Жордана Барделла (який ще тоді розглядався як потенційний кандидат в президенти, але зараз виступав претендентом на прем'єрський пост). Той Жордан Барделла продемонстрував ідеологічну єдність з «Конфедерацией» в питаннях міграції та провів особисту зустріч на запрошення Польщі Каролем Навроцьким. У таборі правих сил Польщі не приховують згодів'я щодо перемоги Марін Ле Пен на виборах, що дасть позитивний для них фон і для іншої парламентської кампанії восени 2027 року.

Водночас в Україні поки відверто бракує зроз'яві з Марін Ле Пен чи її командою, тому перед майбутніми новим українським послом у Парижі стоїтиме складне завдання щодо налагодження прагматичної комунікації.

Подібні контакти доцільно розвивати на політичному рівні вже зараз і при правильному підході – це не виглядатиме як «занава» до Еммануєля Макрона чи спроба «втручатись у виборчу кампанію на чомусь боці». Варто зауважити, що три потенційних кандидати від умовного проукраїнського табору вже відвідували Україну.

Чудовою опцією була б також організація візиту Марін Ле Пен чи Жордана Барделла як кандидата на президентський і прем'єрський пост відповідно.

Без формування дієвої стратегії щодо України не можливо здійснювати зовнішньополітичний курс жодної країни, яка претендує на лідерство у Європі. Гіпотетична перевага Марін Ле Пен не робитиме виключення для цієї аксиоми.

До прикладу, для творчих роздумів: з огляду на те, що «Національне об'єднання» – це консервативна політична сила з націоналістичними цінностями, запрошення до Жордана Барделли з боку того ж Андрія Більцького чи іншого військово-політичного діяча консервативних поглядів виступало б логічним політичним кроком.

Що стосується самої Марін Ле Пен то запрошення для неї як кандидати на президента Франції (на рівні з такими учасниками кампанії) також реалістична опція. Щоправда, тут доцільно обрати відголосного «ініціатора». До прикладу, якщо Ірина Верещук надісл закликаєна у позиціонування себе як консервативного політика вона б могла звернутись з відповідним запитом від себе або організувати колективне звернення від українських жінок, які здійснюють героїчний опір російській агресії.

Ініціювати подібні пропозиції виглядало б неприємним рішенням для французької сторони, а візит – виступатиме важливим етапом об'єктивного усвідомлення того, що відбувається в Україні.

Підсумовуючи, до президентських виборів у Франції залишається не так багато часу і Україні варто готуватись до усіх можливих сценаріїв.

Потенційна перемога Марін Ле Пен дозволить їй миттєво ініціювати розпуск парламенту з метою концентрації влади у власних руках.

Перемога кандидата на кшталт Едварда Філіпа дозволить зібрати зовнішньополітичний курс Франції максимально наблизьким до чинної лінії офіційної Парижу, але не скаже потрібє у врегулюванні внутрішньополітичної кризи, яка триває дотепер.

Знаючи усяю непередбачуваність французької політики, не варто виключати, що це президент Еммануєль Макрон виступе ініціатори ще одні дострокові парламентські вибори до президентської кампанії. Законодавство вже не обмежує його у цьому.

За будь-яких обставин, українській дипломатії і політикам залишається не тільки спостерігати, але й діяти, щоб не допустити втрати стратегічного союзу з Францією.

Кандидат політичних наук, директор Ради Східної Європи Антон Найчук

Піділіться цією статтею!

< Попередня стаття

Наступна стаття >

Держава – Той Самий Корабель Платона.

Карта Бойових Дій В Україні Станом На Півняня Лише... 26...

Масими Бондарь

📧 📧 📧 📧 📧 📧

Коментарі закриті.

Останні новини

ЕКОНОМКА

В Україні Суттєво Зросте Виробництво...

НОВИНИ СВІТУ

Після Атаки На Wildberries Катовськ...

УКРАЇНА

Вихав З Окупованого Криму У...

КІЇВ

Альтернатива Вирубі: Як Архитектори Пропонують...

НОВИНИ СВІТУ

У Сербії Знайдено 6500 Ручей Купон...

УКРАЇНА

Карта Бойових Дій В Україні...

Розсилка

Підпишіться На Нашу Розсилку!

79x61

Підпишіться на нашу розсилку, щоб бути в курсі подій щодня!

>

Теги

Найпопулярніше

ЕКОНОМКА

В Україні Суттєво Зросте Виробництво Одного Вику...

НОВИНИ СВІТУ

Після Атаки На Wildberries Катовськ Затягнуло Сюжетом...

УКРАЇНА

Вихав З Окупованого Криму У 2014 Році...

КІЇВ

Альтернатива Вирубі: Як Архитектори Пропонують...

НОВИНИ СВІТУ

У Сербії Знайдено 6500 Ручей Купон Із Людського...